VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

Stetit q; oleū. Venit autē illa. & indicauit
homini dei. Et ille uade inq̃t uende oleū &
redde creditori tuo. tu aut & filii tui uiuite
de reliquo. Facta ē autē quedā dies. & trans
ibat heliseus p sunam uiā. Erat autē ibi
mulier magna. quē tenuit eū ut comede
ret panē. Cūq; frequentē inde transiret. diuer
tebat ad eā ut comederet panē. Que dixit ad
uirū suū. Animaduerto q̃d uir dei sēs est iste.
qui transit p nos frequenter. faciamus g̃ cenaculū
parulū. & ponamus ei in eo lectulū & mensā.
& sellā & lucernā & candelabrū. ut cū ue
nerit ad nos maneat ibi. Facta ē g̃ dies que
dā. & uenens diuertit cenaculū & requeuit
ibi. Dixitq; ad iezi puerū suū. Voca sunamitē
istā. Qui cū uocasset eā. & illa stetisset coram
eo. dixit ad puerū. Loquere ad eā. Ecce sedu
lo in omnibus ministrasti nobis. q̃d uis faciam tibi.
Nūq̃d habes negotium. & uis ut loquar regi siue
principi militiē. Que respondit. In medio ppli
mei habito. Erant. Quid g̃ uult ut faciam ei.
Dixitq; iezi. Nequaquam. filium enim non habet. &
uir eius senex est. Precepitq; ut uocaret
eā. Que cū uocata fuisset & stetisset ad ostium.
dixit ad eā. In tempore isto & in hac eadem hora si
cut cōmes fuerit. habebis in utero filium. At
illa respondit. Noli queso domine mi uir dei. noli
mentiri in ancillam tuam. Et concepit mulier. &
peperit filium in tempore & in hora eadem qua
dixerat heliseus. Creuit autē puer. & cū
esset quedā dies. & egressus esset ad patrem suum
ad messores. aut patrem suum. Caput meum doleo.
caput meum doleo. At ille dixit puero. Tolle eū.
& duc ad matrem suam. Qui cū tulisset eum &
adduxisset eum ad matrem suam. posuit eum
illa super genua sua usq; ad meridiem. & mor
tuus est. Ascendit autē & collocauit eum super
lectum hominis dei. & clausit ostium. Et egressa.
uocauit uirum suum & ait. Mitte mecum obse
cro unum de pueris. & asinam. ut excurram
ad hominem dei. & reuertar. Qui ait illi. Quam
ob causam uadis ad eum. Hodie non est kalendae.
neq; sabbatum. Que respondit. Vade. Stra
uitq; asinam. & precepit puero. Mina & p
pera nec mora facias incundo. & hoc age qd
precipio tibi. Profectaq; est. & uenit ad uirum dei in monte
carmeli. Cūq; uidisset eam uir dei cenna. ait ad iezi
puerum suum. Ecce sunamitis illa. Vade g̃ in occursum
ei. & dicet. Recte ne agit cum te. & cum uiro tuo.
& cum filio tuo. Que respondit. Recte. Cūq; uenisset
ad uirum dei in monte. apprehendit pedes eius. Et ac
cessit iezi. ut amoueret eam. Et ait homo dei. Dimit
te eam. anima enim eius in amaritudine est. & dominus celauit
me. & non indicauit mihi. Que dixit illi. Numquid
petiui filium a domino meo. Numquid non dixi tibi. ne illudas
me. Et ille ait ad iezi. Accinge lumbos tuos. &
tolle baculum meum in manu tua & uade. Si occurre
rit tibi homo non salutes eum. & si salutauerit te quispiam
non respondeas illi. & pones baculum meum super faciem
pueri. Porro mater pueri ait. Viuit dominus & uiuit
anima tua. non dimittam te. Surrexit g̃ & secut
est eam. Iezi autē precesserat eos. & posuerat baculum
super faciem pueri. & non erat uox neq; sensus. Reuersus
q; est in occursum eius. & nuntiauit ei dicens.
Non surrexit puer. Ingressus est g̃ heliseus domum.
& ecce puer mortuus iacebat in lectulo eius.
Ingressus q; clausit ostium super se & super puerum. &
orauit ad dominum. Et ascendit & incubuit super
puerum. posuitq; os suum super os eius. & oculos suos
super oculos eius. & manus suas super manus eius. & incur
uauit se super eum. & calefacta est caro pueri. At
ille reuersus deambulabat in domo semel huc
& illuc. & ascendit & incubuit super eum. Et osci
tauit puer septies. aperuitq; oculos. At ille uo
cauit iezi. & dixit ei. Voca sunamitem hanc.
Que uocata. ingressa est ad eum. Qui ait. Tolle filium
tuum. Venit illa & corruit ad pedes eius. & adora
uit super terram. tulitq; filium suum & egressa est. Hel
seus u reuersus est in galgala. Erat autē fames
in terra. & filii prophetarum habitabant coram eo. Di
xitq; uni de pueris suis. Tolle ollam grandem. & co
que pulmentum filiis prophetarum. Et egressus est
unus in agrum. ut colligeret herbas agrestes. In
uenitq; quasi uitem siluestrem. & collegit ex ea colo
cynthidas agri. & implenit pallium suum. & reu
ersus concidit in olla pulmenti. Ignorabat enim
quid esset. Infuderunt g̃ sociis. ut comederent.
Cūq; gustassent de coctione. exclamauerunt

Sup quē lot. Et occurrerit. Ego
et. Augustinus quōdā spiritū. Et ne uā
per loco fixo videre ne alicui
participet impia cogitatio. Et dicat
p augurium. Deus heliseus ob
seruare voluit. Et ideo iussit pue
ro suo ut saluteret. Et si uia
no resaluetur. Ostendit p celeritate
obedientie. Et ideo p aqua suspensa. Et
sacrilega obstinatē prepeditur.
Ac si dicat. Ergo velocit
ambula ut nullius fabulis in
via occupari aut retardari ppter
mag. ref